

О. В. Савченко

Бувалкін Владислав Віталійович

БУВАЛКІН Владислав Віталійович (17. 09. 1979 — 20. 03. 2022) — правоохоронець. Майстер-сержант. Герой України (2022, посмертно). Повний кавалер ордена «За мужність» (2014, 2016, 2019). Дитячі роки минули на Сахаліні (РФ). У 8-річному віці після загибелі батька, який був військовим, разом з матір'ю переїхав до Полтави. Потім тривалий час мешкав в Одесі, де займався підприємництвом. Захоплювався парашутним спортом і спортивною стрільбою. Від 2014, коли почалася російська агресія проти України, служив у Державній прикордонній службі України. Влітку того ж року відступаючи перед силами ворога, що переважав кількісно, старший матрос Владислав Бувалкін під артилерійським обстрілом повернувся на заміновану українськими прикордонниками територію пункту пропуску «Довжанський» (поблизу однойменного с-ща Свердловського, нині Довжанського р-ну Луганської обл.), де зі сторожової вишки зняв прапор України, щоб не залишати його ворогу. Від 2016 — у Службі безпеки України. У березні 2022 у складі групи підрозділу спецпризначення Служби безпеки України майстер-сержант Владислав Бувалкін з військовиками Збройних сил України здійснив вогневе ураження особового складу окупанта та ймовірного місця розташування ворожого штабу поблизу смт Макарів Бучанського р-ну Київської обл. Повертаючись із завдання, група потрапила під танковий обстріл. Загинув унаслідок вибуху. 29 серпня у День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність держави, Президент України Володимир Зеленський передав орден «Золота зірка» членам його родини. Відповідно до побажання Владислава Бувалкіна у разі смерті стати «чотирма стихіями — вогнем, землею, водою та повітрям», 16 квітня у День довілля його дружина Маргарита із сином Даниїлом взяла участь у акції «Ліс Перемоги» на території Рожанського лісництва поблизу с. Нижня Рожанка Стрийського р-ну Львівської обл., де підживила

частиною праху Владислава Бувалкіна кілька маленьких ялиць. Головний лісничий Славського держлісгоспу зафіксував геолокацію деревець, посаджених на честь героя-одесита. 18 вересня вчитель Владислава Бувалкіна з парашутного спорту, авіатор Костянтин Оборін піднявся в небо над Одесою та розвіяв іншу частину праху. У пам'ять про Владислава Бувалкіна та Олександра Макаренка Національна академія Служби безпеки України створила фільми «Герої: шлях незламності». У березні 2024 вулицю Леоніда Бочарова в Одесі перейменували на честь Владислава Бувалкіна.

Бібліографічний опис:

Бувалкін Владислав Віталійович / О. В. Савченко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-77531>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).